

En polis åkte på en semesterresa till Seychellerna under en period som endast delvis omfattades av för honom beviljad semester. Under bortavaron sjukanmälde han sig till arbetsgivaren för den vecka av resan för vilken han inte beviljats semester. Efter återkomsten till arbetet avskedades han från sin anställning med hänvisning till olovlig frånvaro. Arbetsdomstolen har funnit utrett att arbetstagaren inte var arbetsoförmögen på grund av sjukdom och att avskedandet varit lagligen grundat.

ARBETSDOMSTOLENDOM
2021-05-12
StockholmDom nr 21/21
Mål nr A 109/20**KÄRANDE**

Svenska Polisförbundet, Box 5583, 114 85 Stockholm
Ombud: förbundsjuristen Fredrik Westin, Svenska Polisförbundet, Box 5583, 114 85 Stockholm

SVARANDE

Staten genom Polismyndigheten, Box 12256, 102 26 Stockholm
Ombud: arbetsrättsjuristerna Ola Svensson och Julia Damerau Malmström, Polismyndigheten, Box 12256, 102 26 Stockholm

SAKEN

ogiltigförklaring av avskedande, m.m.

Bakgrund

Mellan parterna gäller kollektivavtal. B.A., som är medlem i Svenska Polisförbundet (förbundet), var tidigare anställd hos Polismyndigheten som inspektör vid Polisområde Gävleborg. Han avskedades från sin anställning den 29 januari 2020 efter att han varit frånvarande från arbetet den 28 oktober–1 november 2019.

Parterna tvistar om avskedandet var lagligen grundat och har inte kunnat enas vid tvisteförhandlingar.

Semesteransökan

I början av oktober 2019 ansökte B.A. om semester för perioden onsdag–fredag i vecka 43 (den 23–25 oktober) samt för vecka 44 (den 28 oktober–1 november) samma år. Bakgrunden till ansökan var att B.A. efter kort betänketid hade köpt en billig resa till Seychellerna för sig och sin hustru med avresa onsdagen den 23 oktober och hemkomst måndagen den 4 november 2019. B.A. skulle enligt schema ha arbetat den 28 oktober–1 november och 4 november 2019.

B.A:s gruppchef avlog semesteransökan för vecka 44 med hänvisning till att ledighetsplanen redan var fastställd och det saknades möjlighet att bevilja ledigheten utifrån personalläget. Däremot fick B.A. besked att det gick bra att vara ledig i vecka 43 om han så önskade. B.A. ansökte därefter, den 10 oktober 2019, om semester onsdag, torsdag och fredag i vecka 43, vilket beviljades.

B.A. registrerade en s.k. skyddad fridag, dvs. en ledig dag, i Polismyndighetens system för planering av arbetstid för måndagen i vecka 45, den 4 november 2019, utan att först samråda med gruppchefen.

Den 21 oktober 2019 ringde B.A. till gruppchefen och ifrågasatte hur en kollega kunde skickas på utbildning vecka 44 i stället för att han skulle få åka på semester. B.A. försökte därefter vid flera tillfällen att övertala gruppchefen att bevilja honom ledigt i vecka 44, men han fick nekande svar varje gång.

Den 22 oktober 2019 begärde B.A. hos sektionschefen semester vecka 44, men fick svaret att det inte var möjligt att bevilja honom semester den veckan.

Semesterresan

B.A. gick på semester den 23 oktober 2019 och reste då tillsammans med sin hustru till Seychellerna.

På måndagen i vecka 44, den 28 oktober 2019, kl. 04.17 skickade B.A. ett sms till gruppchefen med följande innehåll: *"Jag är sjuk idag och veckan ut /Bosse"*.

Gruppchefen svarade "OK" i sms samma dag. I ett senare sms samma dag uppmanade han B.A. att återkomma. B.A. återkom inte till gruppchefen. Gruppchefen ringde och sms:ade B.A. flera gånger varje dag resten av vecka 44 utan att få något svar. Vid telefonsamtal fick han meddelanden om att mobilen var avstängd eller utanför täckning. Torsdagen den 31 oktober 2019 bad gruppchefen B.A:s dotter att hälsa B.A. att han skulle kontakta gruppchefen. B.A. återkom inte till gruppchefen under vecka 44.

Efter hemkomsten

Måndagen den 4 november 2019, kl. 07.28, ringde B.A. till gruppchefen och berättade att han var på Arlanda och att han ville avsluta sjukskrivningen. Vid telefonsamtalet kallades B.A. till ett utredande samtal dagen därpå.

Den 5 november 2019 hölls det utredande samtalet med B.A., vid vilket gruppchefen och sektionschefen samt två representanter från förbundet deltog.

Den 19 november 2019 höll två företrädare för Polismyndigheten ett s.k. arbetsrättsligt samtal med B.A..

Vid sammanträde i Polismyndighetens personalansvarsnämnd den 24 januari 2020 uppgav B.A. att han före avresan till Seychellerna hade kontrollerat att det fanns lediga platser på ett flygplan hem på söndagen i vecka 43 och att det därmed skulle ha funnits möjlighet att, om han inte hade blivit sjuk, ta sig till arbetsplatsen nästföljande dag.

Yrkanden m.m.

Förbundet har i första hand yrkat att Arbetsdomstolen förklarar att avskedandet av B.A. är ogiltigt samt förpliktar staten att till honom betala allmänt skadestånd med 180 000 kr.

För det fall Arbetsdomstolen skulle komma fram till att det inte funnits grund för avskedande men väl saklig grund för uppsägning, har förbundet i andra hand yrkat att Arbetsdomstolen förpliktar staten att till B.A. betala dels ekonomiskt skadestånd avseende uppsägningslön inklusive semesterersättning (21 444 kr) med 200 144 kr, dels allmänt skadestånd med 150 000 kr.

Förbundet har yrkat ränta enligt 6 § räntelagen på de allmänna skadestånden från dagen för delgivning av stämning (den 17 november 2020) till dess betalning sker. Förbundet har i fråga om det ekonomiska skadeståndet yrkat ränta enligt 6 § räntelagen på 35 740 kr från den 25:e i varje månad under perioden mars–juli 2020 och på 21 444 kr från den 25 augusti 2020, allt till dess betalning sker.

Staten har bestritt yrkandena. Beräkningen av det ekonomiska skadeståndet har vitsordats, liksom ränteyrkandena. Staten har yrkat att ett eventuellt allmänt skadestånd ska jämkas, i första hand till noll.

Förbundet har bestritt jämkning av det allmänna skadeståndet.

Parterna har yrkat ersättning för rättegångskostnader.

Parterna har till stöd för sin talan anfört i huvudsak följande.

Staten

Sammanfattning av grunderna för bestridandet

B.A., som hade nekats semester för perioden den 28 oktober–1 november 2019, sjukanmälde sig hos Polismyndigheten för den perioden. Han var dock då inte arbetsoförmögen på grund av sjukdom, och han gjorde sig oanträffbar för Polismyndigheten, trots att det ålegat honom att vara kontaktbar under den period han anmält sig sjuk. Frånvaron var olovlig och närmast att se som en arbetsvägran. B.A. har därigenom grovt åsidosatt sina åligganden mot Polismyndigheten.

Redan genom att B.A. den 23 oktober 2019 åkte på en semesterresa till Seychellerna med flygbiljett för hemresa först efter det att han den 28 oktober 2019 skulle ha börjat arbeta, och därigenom medvetet försatte sig i en situation där det i praktiken var omöjligt för honom att börja arbeta i tid, har han grovt åsidosatt sina åligganden mot Polismyndigheten. Det gäller även om

Arbetsdomstolen skulle finna att B.A. varit arbetsförmögen på grund av sjukdom den 28 oktober–1 november 2019 och inte olovligen frånvarande under den perioden. Förfarandet var illojalt mot Polismyndigheten.

Det har således funnit laga skäl för avskedandet. I vart fall har det på grund av det anförda funnits saklig grund för uppsägning av B.A..

B.A. har själv vållat den uppkomna situationen, varför ett eventuellt allmänt skadestånd ska jämkas, i första hand till noll.

B.A. har varit olovligen frånvarande från arbetet

B.A. var inte arbetsförmögen på grund av sjukdom eller något annat jämförbart medicinskt tillstånd den 28 oktober–1 november 2019. B.A. sjukanmälde sig den 28 oktober 2019 då han kände sig kränkt av och arg på Polismyndigheten för att han inte hade fått semester. Upplevda orättvisor på arbetsplatsen och känslor av kränkthet är inte godtagbara skäl för att sjukanmäla sig. B.A. har inte haft några godtagbara skäl för sin frånvaro utan varit olovligen frånvarande.

B.A. har inte tidigare upplyst arbetsgivaren om att han skulle vara utsatt för kränkande särbehandling. Sedan 2009 har han, förutom den nu aktuella perioden och i samband med underrättelsen om avskedande, bara varit sjukskriven under två perioder 2010 och under tre månader 2018 på grund av en operation.

B.A. hade redan när han åkte till Seychellerna planerat att sjukanmäla sig för perioden den 28 oktober–1 november 2019.

B.A. uppgav vid det utredande samtalet den 5 november 2019 att han hade köpt semesterresan för halva priset och att han därför ansåg sig ha ömmande skäl att få åka samt ansåg sig ha rätt att sjukskriva sig eftersom han hade blivit förödmjukad av Polismyndigheten som inte hade gett honom semester. Han uppgav vidare att han hade blivit besviken och inte känt sig motiverad att arbeta och därför sjukskrivit sig. Hans sjukdom hade bestått av ångest. B.A. har skrivit under anteckningar från mötet där detta framkommer.

B.A. stod vid det arbetsrättsliga samtalet den 19 november 2019 fast vid att han borde ha fått semester, eftersom det borde ha kunnat lösas sig med gruppens arbetsuppgifter även utan honom. Han uppgav vidare att det inte varit aktuellt för honom att stanna hemma, att han redan när han reste på onsdagen i vecka 43 visste att han skulle komma åter till Sverige först på måndagen i vecka 45 och att han redan på kvällen tisdagen i vecka 43 kände att det skulle vara utsiktslöst för honom att kunna arbeta i vecka 44. Han mådde dåligt av hur han hade blivit behandlad av sina chefer och kände en oerhörd ångest.

B.A. var inte kontaktbar under den period han anmält sig sjuk

Det har ålegat B.A. att vara kontaktbar för Polismyndigheten under den period en sjukanmälan avser. Det följer av anställningsavtalet. Det finns i och för sig ingen skriftlig regel om att en polisanställd ska vara nåbar för Polismyndigheten under den tid då arbetstagaren är sjukanmäld, men det är en självklarhet att det finns en sådan skyldighet som dock inte gäller om det är omöjligt att vara kontaktbar, t.ex. vid medvetetslöshet.

B.A:s gruppchef bekräftade i sms den 28 oktober 2019 att han hade mottagit B.A:s meddelande om att han var sjuk genom att svara ”OK”. Senare samma dag uppmanade han B.A. att återkomma. B.A. återkom inte till gruppchefen. Gruppchefen har trots upprepade försök inte kunnat få någon kontakt med B.A. under den period hans sjukanmälan avsåg. B.A. kontaktade efter sjukanmälan på sms inte Polismyndigheten under den perioden. B.A. har alltså gjort sig oanträffbar för Polismyndigheten under den period sjukanmälan avsåg. Det gjorde att Polismyndigheten framtogs dels möjligheten att bedöma hans påstådda sjukdom och arbetsförmåga, dels möjligheten att besluta om läkarintyg enligt 7 kap. 3 § i villkorsavtalet. B.A. har inte haft några godtagbara skäl för sitt agerande och för att inte vara kontaktbar för Polismyndigheten.

B.A. har medvetet försatt sig i en situation som omöjliggjort arbete i tid

När B.A. den 23 oktober 2019 åkte på semesterresan till Seychellerna visste han att han den 28 oktober 2019 skulle arbeta och att hans flygbiljett gällde för återresa först efter det datumet. Det fanns efter avresan ingen för B.A. realistisk möjlighet att börja arbeta i tid, vilket han kände till. B.A. kontrollerade inte före avresan eller under tiden på Seychellerna möjligheterna att resa hem tidigare. B.A. har alltså genom avresan medvetet försatt sig i en situation där det i praktiken var omöjligt för honom att börja arbeta i tid. Det har varit illojalt mot Polismyndigheten. B.A. har inte haft några godtagbara skäl för sitt agerande.

Först vid sammanträde i Polismyndighetens personalansvarsnämnd den 24 januari 2020 nämnde B.A. att skulle ha kontrollerat möjligheterna att resa hem tidigare. Han kunde dock inte vid sammanträdet svara på vilka kontakter han hade haft med researrangörer eller flygbolag i frågan och vad en sådan reguljär flygbiljett skulle kosta.

Konsekvenser för verksamheten

B.A:s agerande och frånvaro under vecka 44 – höstlovsveckan – drabbade verksamheten. Övriga medarbetare i hans grupp fick arbeta hårdare, och B.A:s ärenden blev liggande. Gruppchefen, som hade semester på annan ort måndag–onsdag i vecka 44, behövde ägna flera timmar varje vardag i vecka 44 åt B.A., vilket påverkade gruppchefens arbetsmiljö negativt. Gruppchefen åkte på torsdagen i vecka 44 till B.A:s bostad för att förvissa sig om att denne inte var svårt sjuk eller liknande.

Förbundet

Sammanfattning av grunderna för käromålet

B.A. har blivit avskedad utan att det har funnits laga grund för avskedandet eller ens saklig grund för uppsägning av honom. Avskedandet ska därför förklaras ogiltigt och B.A. ska tillerkännas allmänt skadestånd. För det fall Arbetsdomstolen skulle finna att det inte har funnits laga grund för avskedandet men väl saklig grund för uppsägning, ska B.A. tillerkännas såväl ekonomiskt som allmänt skadestånd. Polismyndigheten har inte gjort någon omplaceringsutredning.

B.A. har inte arbetsvägrat eller varit olovligen frånvarande under perioden den 28 oktober–1 november 2019, eftersom han var arbetsoförmögen på grund av sjukdom då, vilket han på ett korrekt sätt anmält till Polismyndigheten.

Det har inte ålegat B.A. att vara kontaktbar för Polismyndigheten under den period han anmält sig sjuk. B.A. har inte medvetet gjort sig oanträffbar för Polismyndigheten.

Eftersom B.A. faktiskt blev arbetsoförmögen på grund av sjukdom under semesterresan, saknar det för frågan om det funnits grund för att skilja honom från anställningen betydelse om han genom att avresa till Seychellerna försatte sig i en situation där det i praktiken var omöjligt för honom att börja arbeta i tid. B.A. har inte varit illojal mot Polismyndigheten. Före avresan till Seychellerna förvissade sig B.A. om att det skulle vara möjligt för honom att ta sig tillbaka till Sverige så att han skulle kunna infinna sig på arbetsplatsen i tid för arbete enligt schema.

Det saknas skäl för jämkning av det allmänna skadeståndet.

B.A. har inte varit olovligen frånvarande från arbetet

B.A. blev under semesterresan arbetsoförmögen på grund av sjukdom under perioden den 28 oktober–1 november 2019 och anmälde detta på ett korrekt sätt till Polismyndigheten. Frånvaron var därför lovlig. Sjukdomen bestod i ledsamhet, nedstämdhet och stressreaktion på grund av kränkande särbehandling från polisledningen. B.A. mådde allt sämre mot slutet av vecka 43 och den 28 oktober 2019 mådde han så dåligt att han sjukskrev sig. B.A. hade tidigare, under 2009, gått hos en psykolog och psykoterapeut. Efter avskedandet har B.A. diagnostiserats med stressreaktion och depressiv episod och fått behandling.

Det är riktigt att B.A. skrivit under anteckningarna från det utredande samtalet den 5 november 2019. B.A. ansåg att anteckningarna var felaktiga och förvrängda, men han orkade inte bråka om det. Han skrev under anteckningarna, eftersom det av dem i vart fall framgick att han sjukskrivit sig för att han var sjuk och att orsaken var ångest.

Vid det arbetsrättsliga samtalet den 19 november 2019 sa B.A. inte att han vid avresan visste att han skulle komma åter till Sverige först i vecka 45 eller att det aldrig var aktuellt att stanna hemma.

Det har inte ålegat B.A. att vara kontaktbar

Det finns ingen skyldighet för en polisanställd att vara kontaktbar för Polismyndigheten under tid då arbetstagaren anmält sig sjuk.

B.A. har inte medvetet gjort sig oanträffbar för Polismyndigheten. B.A:s gruppchef bekräftade omgående i sms med ett OK att han tagit emot B.A:s sms om att han var sjuk, men bad inte i det sms:et att B.A. skulle återkomma. B.A. hade i övrigt, för att undvika s.k. roamingavgifter, sin mobiltelefon avslagen tills han anlände till Arlanda den 4 november 2019. Först då fick han del av meddelanden från gruppchefen om att återkomma, vilket han omgående gjorde.

För en begäran om läkarintyg enligt 7 kap. 3 § villkorsavtalet krävs att det finns särskilda skäl och med särskilda skäl avses samma grunder som Försäkringskassan tillämpar. Det fanns inte särskilda skäl i B.A:s fall.

Påståendet att B.A. medvetet försatt sig i en situation som omöjliggjort arbete i tid

Eftersom B.A. faktiskt blev arbetsoförmögen på grund av sjukdom under semesterresan, saknar vad som skulle ha kunnat inträffa om B.A. inte hade blivit sjuk betydelse för frågan om det funnits grund för att skilja honom från anställningen.

Den 21 och 22 oktober 2019, före avresan till Seychellerna, kontrollerade B.A. möjligheterna för honom att ta sig tillbaka till Sverige så att han skulle kunna infinna sig på arbetsplatsen i tid för arbete enligt schema. Han konstaterade efter kontroll på resebokningssidor på internet via momondo.se att det fanns flera bokningsbara flighter. På kvällen den 22 oktober 2021 kändes det för B.A. som utsiktslöst att han skulle kunna arbeta nästkommande vecka. Eftersom B.A. hade förväntat sig om att det fanns möjlighet att komma hem till nästa arbetspass, ansåg han att det var möjligt att resa bort och fatta beslut om hemresan när han var på Seychellerna.

Utredningen

Målet har avgjorts efter huvudförhandling. Vid denna har på begäran av förbundet hållits förhör under sanningsförsäkran med B.A. och vittnesförhör med hans fru M.A., specialisten i allmänmedicin P.F., kuratorn H.R. och kommissarien H.S.. På begäran av staten har vittnesförhör hållits med polisinspektören J.E. och med kommissarierna H.A., A.E. och F.N.. Parterna har även åberopat skriftlig bevisning.

Domskäl

Tvisten

Polismyndigheten har avskedat B.A. sedan han varit frånvarande från arbetet vecka 44, den 28 oktober–1 november, 2019. Förbundet har hävdad att frånvaron var lovlig eftersom B.A. då var arbetsoförmögen på grund av sjukdom, vilket han anmält till Polismyndigheten. Staten har gjort gällande att det funnits laga skäl för avskedandet, eller i vart fall saklig grund för uppsägning, eftersom frånvaron varit olovlig då B.A. inte varit arbetsoförmögen på grund av sjukdom.

Mellan parterna finns också andra tvistiga frågor, men Arbetsdomstolen väljer att först pröva om B.A. var arbetsoförmögen på grund av sjukdom och frånvaron således lovlig.

Var B.A. arbetsoförmögen på grund av sjukdom?

Av vad förbundet anfört och makarna A:s uppgifter framgår följande. B.A. har mått dåligt i omkring 15 år på grund av vad han upplevt som kränkande särbehandling bl.a. genom att han inte fått anställningar inom polisen som han sökt, men han har inte sjukanmält sig för detta förrän under den aktuella veckan. Han och hustrun fick köpa en billig semesterresa till Seychellerna med avresa onsdagen den 23 oktober och hemkomst måndagen den 4 november 2019. Han begärde semester men fick inte det för vecka 44. Han såg det som ytterligare en åtgärd som var riktad mot honom personligen och började må dåligt, men fortsatte att arbeta och försökte att trots allt få semester även den veckan. Han lade in önskemål om en s.k. skyddad fridag för hemkomstdagen, som skulle beslutas på torsdagen i vecka 44. På kvällen före avresedagen övervägde han och hustrun hur de skulle göra med den redan betalda semesterresan. Han kände att det på grund av det dåliga måendet skulle vara svårt, utsiktslöst, att kunna arbeta veckan därpå och de bestämde att båda skulle resa iväg. De kontrollerade på internet att det sannolikt skulle finnas lediga platser så att han skulle kunna resa hem på lördagen eller söndagen i vecka 43, om han då mådde så bra att han kunde arbeta. Han sjukskrev sig inte redan i vecka 43, eftersom han då hade beviljad semester. På lördagen i vecka 43 kände han att han inte skulle kunna arbeta veckan därpå och på måndagen i vecka 44 beslutade han sig definitivt för att sjukanmäla sig för hela vecka 44. Han mådde dåligt under hela resan, men han kunde delta i alla planerade aktiviteter även om han kände att han befann sig som i en bubbla. Flygresan hem tog omkring 15 timmar. När han kom till Arlanda på måndagen i vecka 45 friskskrev han sig trots att han fortfarande mådde dåligt, eftersom han ville undvika att bli långtidssjukskriven. Han och hustrun har alltid mobiltelefonerna avstängda när de är utomlands för att undvika extra avgifter.

Makarna A:s uppgifter är den enda utredning som talar för att B.A. kan ha varit arbetsoförmögen på grund av sjukdom. Att B.A. efter avskedandet blev sjukskriven av läkare och att han under 2009 gick i terapisaftal talar inte i sig

för att han var arbetsförmögen den aktuella veckan. B.A. lät inte läkarundersöka sig efter hemkomsten, trots att han, genom att han direkt efter resan kallades till ett utredande samtal, måste ha förstått att Polismyndigheten ifrågasatte hans sjukanmälan och därmed arbetsförmåga.

Övriga omständigheter som framkommit talar entydigt för att B.A. inte var arbetsförmögen på grund av sjukdom. Det framstår nämligen som högst osannolikt att B.A., efter 15 år av dåligt mående, för första gången skulle bli arbetsförmögen på grund av dåligt mående under den vecka under resan han inte hade blivit beviljad semester, för att bli arbetsförmögen igen så snart resan avslutats. Att B.A., som saknade tidigare egen erfarenhet av arbetsförmåga på grund av dåligt mående, redan på måndagen i vecka 44 anmälde att han skulle vara arbetsförmögen hela den veckan talar för att han inte gjorde någon övervägd och kontinuerlig egentlig bedömning av sin arbetsförmåga. Även den dokumentation av de två samtal Polismyndigheten hade med B.A., som han har granskat, talar för att B.A. inte gjorde någon egentlig bedömning av sin arbetsförmåga utan ansåg att han hade rätt att sjukskriva sig på grund av sitt dåliga mående. Att han kunde delta i alla planerade aktiviteter under resan talar för att han inte var arbetsförmögen.

Vid en samlad bedömning anser Arbetsdomstolen att det är tillräckligt utrett att B.A. inte var arbetsförmögen på grund av sjukdom under den aktuella veckan. Skälet till att B.A. inte kunde utföra sina arbetsuppgifter var att han inte befann sig på plats i Sverige.

Fanns det laga grund för avskedandet?

Arbetsdomstolens bedömning i det föregående innebär att B.A., trots att han nekats ledighet under vecka 44 var olovligen frånvarande under den veckan för att kunna utnyttja den redan betalda semesterresan fullt ut.

Enligt fast praxis finns det normalt skäl för att avsluta en anställning när en arbetstagare som förvägrats ledighet ändå utan giltig anledning uteblir från arbetet, se senast AD 2018 nr 66 och t.ex. AD 2002 nr 35. Arbetsdomstolen kan inte se att det finns några förmildrande omständigheter i B.A:s fall, trots att han varit anställd inom polisen sedan 1979. Arbetsdomstolen finner sammanfattningsvis att B.A:s olovliga frånvaro varit av sådan art att den måste bedömas som ett så grovt åsidosättande av hans åligganden mot Polismyndigheten att det har funnits laga grund för avskedandet. Förbundets talan ska därför avslås. Därmed behöver Arbetsdomstolen inte ta ställning till övriga tvistiga frågor mellan parterna.

Rättegångskostnader

Förbundet har förlorat och ska därför ersätta statens rättegångskostnader. Förbundet har vitsordat det staten begärt.

Domslut

1. Arbetsdomstolen avslår Svenska Polisförbundets talan.
2. Svenska Polisförbundet ska ersätta staten för rättegångskostnader med 175 094 kr, varav 163 875 kr avser ombudsarvode, med ränta enligt 6 § räntelagen på det förstnämnda beloppet från dagen för denna dom till dess betalning sker.

Ledamöter: Sören Öman, Lars Dirke, Per-Anders Edin, David Johnsson, Göran Söderlöf, Ewa Edström och Paul Lidehäll. Enhälligt.

Rättssekreterare: Pontus Bromander